BİZ Mİ YABANİLEŞİYORUZ?

Biz ki hayvanlarla bile beraber yaşamak için onların yabanilerini bile almış,ehilleştirmiş,evcilleştirmiş,onları hayatımızın bir parçası haline getirmişiz.

Evimizin yanında onları komşu etmişiz.Bazen yememiş,onlara yedirmişiz.

Bazen daha da ileri giderek;onların duyguları körelmesin diye onları doğal mecralarına salmışız veya bulundukları yerleri doğal hale getirmişiz.

Hayvanat bahçeleriyle onlara sıcak yuvalar kurmuşuz.

Hayvanlarla olan problemlerimizi önemli çapta çözmüşüz.

Veteriner fakülteleri kurmuş,onlar üzerinde her türlü araştırmayı yapmışız.

***Akvaryumlar yapmış,onları evimize almışız.**

***Bitkilerle olan iletişimimizi daha sıcak geliştirmişiz.**

Onları evlerimizin baş köşesine koymuşuz.Botanik bilimini oluşturmuşuz.

Yaş kesen baş keser demişiz.

Sevmiş,koklamış,onları kucaklamışız.

Sevgiyi hep dışarıya vermişiz.Şimdi ise kalbimize hapsetmişiz.

Sen benim kalbime bak?

Nasıl bakacaksak?

Bakmayı da unuttuk,baktırmayı da!

Görmeyi de unuttuk,göstermeyi de!

***Bitkileri nakışlarla kaydettik.**

Resimlere işlemiş,gönlümüze yerleştirmişiz.

***Taşlarla bile anlaşmışız.**

Onları yontmuş,terbiye etmiş,dünyamıza koymuşuz.Onların içine sığınmışız.Kendimize yuva ve yurt yapmışız.

Taşları bile kurtarırken,insanımızı neden kurtaramayalım ki?

Taşları tasnif etmiş,boynumuza,başımıza,parmaklarımıza takmışız.Bize güç ve güzellik katacağına inanmışız.

Taşlar hayatımızın bir parçası olmuş.

Hasılı;taşlarla,bitkilerle,hayvanlarla anlaşmayı ve yaşamayı çok iyi bilmişiz ve yapmışız.Onların bizi anlamalarını düşünmeden,biz onları anlamaya çalışmışız.

***Anlamada zorlandığımız tek varlık ise,kendimiz ve insanımız olmuştur.**

Buda anlatma kısırlığıyla beraber,anlama kıtlığından kaynaklandı.

Bazen memleketleri kurtarmaya soyunan bu insan,insanlığı kaybetti.Zamanla insanı da kurtaramadı.

İnsanlarla anlaşamayan bir insan,kendisiyle de anlaşamaz.Kendisini tanımayan,başkalarını da tanıyamaz.

Anlaşamayan ve anlaşılamayan varlık,insan…

19-09-2011

MEHMET ÖZÇELİK